

1. Fi-lla n'és d'un car-nis-ser, fi-lla de molt bo-na ca-sa, i la dei-xen nar al sa-rau, al sa-rau dela pa-ta-ca-da; tots els sol-dats del *cuar-tel* sol-dats del *cuar-tel* van a veu-re com lo ba-lla; el ca-pi-tà de tots rau, al sa-rau dela pa-ta-ca-da. Um-lai-là, o-lé, o-lé, o-lé, tel van a veu-re com lo ba-lla. 1. 2. 11 ells amb el bas-tó l'ha tus-ta-da. 1. 2. 3. I la 3. Tots els quin pim-po-llo que n'hi ha. 2. I la 3. Tots els

-Endarrera, Marió, que el dimoni t'ha temptada,
i no te(ns) la culpa tu, que la té ton pare i mare;
te'n (ha)guessin ben corregit, no te'n (ha)guessin dat brida llarga.
La se(u) mare ho va sentir: -Marieta, passa a casa.
-Passeu a davant vós, mare, que ja tinc qui m'acompanya;
tres fadrinets del Masnou de la primera volada.
L'un me'n renta els peus, l'atre me'n renta la cara,
i el més petit de tots, les joies me n'ha posada.